

กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีของไทยในยุคที่สอง เริ่มก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๑๘๙๓ ถึงกาลล่มสลาย พ.ศ. ๒๓๑๐

รวมระยะเวลาที่ยินห์ดเป็นราชธานีของไทยยาวนานถึง ๔๑๗ ปี ในส่วนของวรรณกรรมนั้นมีความรุ่งเรือง

ถึงขีดสุด ๓ รัชสมัย คือ ในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ สมเด็จพระนารายณ์มหาราช และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

บรมโกศ วรรณกรรมในสมัยนี้แต่งด้วยร้อยกรองทั้งสิ้น คำประพันธ์ที่นิยมเกือบทุกชนิด ขาดแต่กลอน ส่วนใหญ่แต่ง

เป็นลิลิต

ในบรรดาวรรณกรรมทั้งหมด วรรณกรรมที่ได้รับการยกย่องว่ายอดเยี่ยมอยู่ด้วยกัน ๑๔ เรื่อง คือ

๑. ลิลิตพระลอ เป็นยอดของลิลิต

๒. กาพย์มหาชาติ เป็นยอดของกาพย์

๓. สมุทรโฆษคำฉันท์ เป็นยอดของฉันท์

๔. ลิลิตโองการแช่งน้ำ เป็นลิลิตเรื่องแรก ต้นแบบแห่งการสร้างสรรค์

๕. ลิลิตยวนพ่าย เป็นวรรณกรรมเพชรน้ำหนึ่งของกรุงศรีอยุธยา

๖. กาพย์เห่เรือ เป็นยอดของกาพย์ที่มีอยู่ทุกยุคทุกสมัย

๗. กาพย์ห่อโคลง เป็นวรรณกรรมแปลกๆเรื่องแรก

๘. เสือโคคำฉันท์ เป็นฉันทเรื่องแรกของไทย

๙. มหาชาติคำหลวง เป็นคำหลวงฉบับแรกของไทย

๑๐. โคลงกำสรวลศรีปราชญ์ เป็นวรรณกรรมชิ้นชื่อเสียงของกรุงศรีอยุธยา

๑๑. พระราชนิพนธ์พงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ เป็นเอกสารทางประวัติศาสตร์

ที่สำคัญของไทย

๑๒. โคลงเบ็ดเตล็ด เป็นวรรณกรรมติดปากของผู้คน

๑๓. โคลงทริภุชชัย เป็นโคลงนิราศเรื่องแรกที่มีอิทธิพลต่อบทประพันธ์แนวนิราศในยุคต่อมา

๑๔. จินตามณี เป็นแบบเรียนเรื่องแรกของไทย

ที่มายอควรรณกรรมสมัยอยุธยา . อุทัย ไชยานนท์.

ยอควรรณคดีสมัยอยุธยา

เขียนโดย ภาษาศยาม

วันอังคารที่ 09 กันยายน 2008 เวลา 10:46 น. - แก้ไขล่าสุด วันจันทร์ที่ 22 กันยายน 2008 เวลา 12:13 น.
